

dette Punkt. Jeg vil ikke have noget imod at gaa ind paa i Stedet for Amtsdyr læger, som det tidligere er blevet forlangt, at ansætte 6 Dyr læger for større Distrikter, underlagte Veterinærhospitaller. Jeg tror, hele Stillingen maatte hæves til en Embedsstilling, saaledes at man havde en Mand, der egentlig kun passede den Stilling. Det vilde heller ikke være uoverkommeligt, og det synes, at naar man taler saa meget om, at der skal gøres noget fra Statens Side til Beskyttelse af Husdyrene, er der et vist Krav paa, at man har en virkelig ansvarlig Embedsmand i Spidsen for den Branche direkte under Ministeren. Jeg vilde altsaa være meget tilbøjelig til at søge en Ordning, hvorved vi fik en Veterinærhospitaller som selvstændig Embedsmand og de andre under ham. Jeg har ikke noget imod det Tal, som de ærede Medlemmer her have foreslaaet. Jeg maatte altsaa ønske Vædringsforslaget udvidet, for saa vidt det skal vedtages. — Der er imidlertid en anden Betragtning, som blev gjort gældende fra den ærede Ordfører, og det er den, at Vedtagelsen heraf mulig kunde lægge dette Forslag Hindring i Vejen. Man maa søge en Ordning, men vedtages dette Vædringsforslag under Nr. 1, maa jeg forbeholde mig ved 3dje Behandling at stille et yderligere Vædringsforslag til Fuldstændiggørelse af de ærede Medlemmers Tanke. Jeg vil i og for sig nødvendig se Vædringsforslaget forkastet, hvis det skulde ligge, at Tinget ikke vilde billige Tanken. Det vil vel heller ikke finde Sted, da den ærede Ordfører jo i og for sig har tiltraadt Tanken, idet han kun mener, at det ikke er saa heldigt at formulere den som en Paragraf paa denne Lov. Jeg skal henstille, om man ikke kunde forliges, hvis Tinget i det hele sympatiserer med Tanken, derved, at dette Vædringsforslag bortfalder, og Indenrigsministeren saa erklærer at være villig til at optage Sagen enten paa Finansloven eller som selvstændig Lovbestemmelse. Det vil jeg i alt Fald være villig til, naar der gives Opmuntring dertil af dette Ting. Jeg har jo tidligere bebudet, at jeg indtog den Stilling til Sagen. Jeg tror virkelig, det er i høj Grad af Vigtighed, at man faar en Ordning af dette Forhold. — Det ærede Medlem, som motiverede dette Forslag, nævnte, at disse Distriktdyr læger ikke maatte forveksles med de Specialister, som Indenrigsministeren bliver bemyndiget til at udsende til Undersøgelse af tuberkuløse Sygdomme, for saa vidt de derom foreslaaede Bestemmelser vedtages. Jeg er ganske enig deri; det er noget ganske andet. Det er i Virkeligheden Specialister, der overmaade

let kunne blive yngre Folk, som ere uddannede i det specielle Djemed. Det vil nemlig fordrø en speciel Uddannelse. Det har været tvivlsomt for mig, hvor mange Dyr læger man kunde faa, som kunde paatage sig dette, om jeg turde foreslaa det af Hensyn dertil, om man ogsaa havde et tilstrækkeligt Tal til foreløbig at gøre Fyldest. Imidlertid mente man i det veterinaire Sundhedsraad, at det lader sig gøre, og derfor har jeg optaget Bestemmelsen; men der kan slet ikke være Tale om, at de Dyr læger, man vil bruge dertil, skulde være særlig egnede til eller vel endog saa burde beskiftes til overordnede Dyr læger for en bestemt Kreds, særlig af den Grund, at det i Reglen vil være yngre Folk, der bruges til en saadan speciel Behandling, medens man maatte søge Folk med længere Praksis og Erfaring til egentlige Kredsdyr læger. Altsaa de to Ting gaa slet ikke i Vejen for hinanden. Jeg er vel tilfreds med, at Forslaget er stillet, og ogsaa med, at Ordføreren i og for sig har erklæret sig enig i Tanken. Det er mig kun tvivlsomt, om det bør vedtages, eller om det ikke hellere bør tages saaledes, at det bliver Ministeren, der paatager sig at bringe denne Sag frem under en anden Form. Lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen ved dette Forslag er der ingen af os, der vil. Jeg ønsker ogsaa i høj Grad dette Lovforslag vedtaget, netop derfor holder jeg fast paa adskillige Bestemmelser mod det ærede Mindretal, der har opstillet dem, fordi jeg anser dem for mindre heldige for Lovforslaget.

Vædringsforslagene under Nr. 2—7 finder jeg ingen Anledning til at udtale mig om, da jeg kan tiltræde dem eller i alt Fald ikke har noget imod at se dem vedtagne. — Vædringsforslaget under Nr. 8 finder jeg lidet heldigt, men jeg indrømmer, at det har ikke saa stor Betydning. Folketinget havde vedtaget 4 Uger som den Frist, der var Tale om her for Frigivelse af sniveede Heste. Jeg har foreslaaet 6. Nu foreslaar det ærede Udvalg, at vi sætte 5. Det betyder for mig, at vi skulle blive ved at klamres om dette Tal, indtil vi komme til et endeligt Resultat og se, hvem der kan faa sit igennem. — Vædringsforslaget under Nr. 9 er, om jeg forstod det ret, taget tilbage. Det betyder, at Erstatningen af Udgifterne ved Takstation og Nedslagning udredes af Statskassen. Jeg behøver ikke at udtale mig derom, men kan gaa over til Nr. 10. Netop fordi jeg sætter megen Pris paa Lovforslaget, modsætter jeg mig vedblivende dette Forslag, som er stillet af to ærede Medlemmer af Mindretallet, og som blev behandlet af det ærede 3dje